

Grundvæsen". Jeg mener, at disse faa Bestemmelser i det tidligere Udkast til en Trykkesfrihedsanordning, hvilke ere udeladte af det Udkast, Regjeringen senere har forelagt, allerede vilde være tilstrækkelige til at bevise den store og væsentlige Forskjel, der er mellem disse to forskjellige Udkast.

En anden Bemærkning, som jeg skal tillade mig, angaaer det Forslag, som paa Genbringingsforslagslisten er opført under Nr. 17, hvorefter det, for at Udladelserne kunne blive kjendte døde og magtesløse, udfordres, at de skulle være ubevistlige. Efter min Mening maa den Mand, mod hvem der er bleven fremsat en Sigtelse, hvis Forfatter derefter er dragen til Ansvar for Retten og idomt den i Loven fastsatte Straf, i Reglen være berettiget til samtidigen hermed at faae de paagældende Udladelser kjendte døde og magtesløse; men, dersom man antog den her under Nr. 17 foreslaaede Redaction, vilde det let kunde blive Tilfældet, at en Mand blev dømt for en ubesøjet Krænkelser mod en Anden, medens Retten derimod ikke kunde ansee sig beføjet til at kjende de brugte Udladelser døde og magtesløse, fordi den maatte antage, at Fornærmeren ansaae Beflydningen for bevistlig. Da det overhovedet vil kunne medføre Vanskeligheder, og jeg maa ansee det for særdeles ønskeligt, at disse Sager holdes saa simple og let forstaaelige som muligt, uden at der gives Anledning til en forskjellig Fortolkning, saa kan jeg ikke anbefale det her foreliggende Forslag.

Det er iøvrigt, naagtet jeg har talt for en Omredaction af § 8, en Selsfølge, at jeg ikke kan raade til, at den bliver forandret ved noget af de Forslag, som foreligge til dens Genbring, hvilke jeg allesammen anseer for at være mindre bestemte og tydelige, end hvad der er foreslaaet af Forslagsstillerne. — Jeg kan vel ikke andet end tiltræde den Uttring, som blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 2det District (Schack), at en Presselovgivning overhovedet vistnok helst maa være ikke for streng, forsaavidt angaaer offentlige Anliggender, men derimod snarere meget streng med Hensyn til saadanne Overtrædelser, hvorved Privatlivets Fred forstyrres; men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at

der er visse Forseelser, som begaaes imod den offentlige Moral, hvilke let udbrede sig i en Kreds, hvor Pressen ikke selv kan læge de Saar, som den flaaer. Der kan nemlig gives Pressefrembringelser, som udbrede sig i en ganske anden Kreds end den, hvori man vil kunne være istand til at gjendrive de Feiltagelser og Vildfarelser, som ere fremsatte; derfor er det ikke altid sagt, at Pressen er istand til selv at læge de Saar, den frembringer, og jeg troer derfor ikke, at der bør sættes Bestemmelser imod en saadan Forseelse, som kunde være farlig for den offentlige Moral og Velansæthed.

Dankier: Efter de Foredrag, vi have hørt, af den høitagede Cultusminister for § 8 og af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 2det District (Schack) for §§ 9 og 10, har jeg i det Væsentligste intet Videre at tilføje til Discusstionen, idet jeg kan henholde mig til dem. Mine Bemærkninger skulle derfor indskrænke sig til at være mere sporadiske. Navnlig skal jeg kun opholde mig ved den Bemærkning fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (J. M. Hansen), som ønsker sin Redaction af § 9 istædt for vor, fordi det er en Bevaring af det Bestaaende. Hvad han har foreslaaet, hviler paa Forskjellen mellem ærlig og uærlig Sag, paa Begrebet om en uærlig Sag; vi borttage Indholdet af dette Begreb, idet vi ophæve Ugesstraffen, 3 Mts. Straffen, som eksisterer, og, efterat denne Straf er ophævet, er der ingen uærlig Sag længer. Jeg veed derfor ikke, hvorfor vi, efterat have berøvet dette Begreb dets Indhold, skulde beholde det som en tom, traditionel Form. Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Wilkens) skal jeg først gjøre opmærksom paa, at, selv om jeg kan have havt en vis Anledning, en vis Beføielse til at bruge fornærmelige Udladelser om en tredje Person, saa bliver dog Udladelsen i Forhold til denne Person ikke beføiet, naar den mangler den indre Sandhed, eller med andre Ord: fordi den fra den subjective Side har en vis Beføielse, derfor er Udladelsen i Forhold til de Personer, som den er brugt imod, ikke beføiet, naar